

Den dyra gåvan - Ett ettbladsscenario till Eon IV

Äventyret utspelar sig i alvriket Alarinn.

”Gåvan vi ger må vara värdefull, men bandet vi knyter kan vara ovärderligt.”

- Ulema Trudea siol Dah'touin, klanhövding

Rollpersonerna antar rollen som sändebud eller eskort för klan Dah'touin på väg till ett besök hos ett inflytelserikt tokonskt familjeöverhuvud.

Under tiden som rollpersonernas följe färdades på väg till ett möte med det tokonska familjeöverhuvudet Pòl Iomhair siol Thriv-Shùile stötte de på ett alvbarn på vägen. Den rödhåriga ungen slängde stenar mot ett avlägset träd, vilket uppmärksammades av ledaren för följet, Vire Nentari siol Dah'touin. Han är känd för sin kastarm och träffsäkerhet, och när den lilla odågan som fördrev sin tid med stenkastning slog vad om att ingen i följet kunde träffa trädet fler gånger än henne var Vire snabb att godta utmaningen. Vire Nentari träffade trädet två gånger med tre stenar från platsen där vadet antogs, varpå barnet sprang fram till trädet och träffade trädet tre gånger med sina tre stenar. I gengäld kunde barnet begära en gåva från sändebudet, vilket olyckligtvis blev gåvan som var ämnad för Pòl Iomhair, den röda valpen Baiscne. Det listiga flickebarnet är inte helt omedgörlig och kan lämna tillbaka valpen i utbyte mot att de lyckas hitta och föra den gråtande gåsen till henne, vilken hon har sett i en närbelägen floddal. Hon understryker att hon absolut inte är intresserad av en död gås.

Den gråtande gåsen har en ovanlig vana att stirra ned i pölar av stilla vatten, avbrutet av utdragna och ekande tutanden. Fjäderfät är dock på sin vakt, och det är svårt att komma nära den. Följande egenskaper hos gåsen kan vara intressanta för att fånga den och skiljer sig från mallen för en liten varelse i *Grundboken* (s. 278): Vaksamhet [5T6] Tårdrypande tutande [3T6], Genomskåda: [4T6]. Gåsen förstår inte felya alarina, men kan däremot förstå det lokala språket tokon, som sändebudet Vire behärskar.

När fjäderfät lämnas över till barnet förklarar hon att gåsen är en tokonsk klankrigare och kusin till familjeöverhuvudet Pòl, Daná Iomhair siol Thriv-Shùile, som har förhäxats av en druid. Druiden som har förbannat krigaren är hennes morfar, Conell, som straffade honom för att ha stört klanhövdingen Dewains gravhög. Flickan erbjuder dem att behålla gåsen, istället för hunden, som hon har fattat tycke för under gåsjakten. Alvbarnet, vilken presenterar sig som Fedelm, ger anvisningar om vilken stig som de kan följa för att finna Conells hus, men stannar själv helst kvar och leker med valpen en stund.

Den gamle tokonska druiden Conell bor ensam i ett enkelt grophus i en ekdunge. Den vithåriga mannen har ett onlagt sår på benet, och ser missbelåten ut när den tutande gåsen ger uttryck för sin ilska. Druiden kan övertygas om att utföra en exorcism på Daná, men först behöver den störda gravhögen ses över och Conell säger sig behöva eskort om en vredgad förfader har kommit tillbaka från de dödas land. Om rollpersonerna omtalar flickan de stötte på tidigare säger sig Conell inte ha några barnbarn som han är medveten om.

Den gräsbevuxna gravhögen är belägen högt upp längs med dalgångens norra brant. Klättringen är utmanande, särskilt för den i sällskapet som behöver hjälpa den skadade och klagande druiden upp längs med stigen. En nednött stensulptur föreställande gudinnan Felema, en alvkvinnor i sällskap med en räv, har välts omkull utanför hövdingagraven. Begravningsplatsen ser i övrigt ut att vara ostörd. Efter att platsen har granskats och statyn återställts ringer druiden i sin silverklocka och genomför en bön för att säkerställa platsens helighet, som avslutas med att Conell ropar ut Felemas namn.

När platsen åter är helgad genomför den gamle druiden den utlovade exorcismen i enrum i sin stuga. Daná lämnar hastigt druidens bostad och betygar sin eviga tacksamhet till rollpersonernas följe, och när de når fram till Pòl Iomhair siol Thriv-Shùile kommer de ha en ypperlig gåva att lämna över till familjeöverhuvudet.